

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

De Dedicacione Ecclesiæ Sermones tres.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

vbi tenera membra longiori martyrio confringuntur, & illius eneruant fortitudi- nem, qui similitudinem Altissimi concupiuit. Ad huius spectaculum pugna cito co- uertitur ille misericors intuitus, & tali potissimum victoria delectatur.

Matrimo-
nij sacra-
mentum.
Ephes. 5.
Marc. 10.
Heb. 13.

Duodecimum est Nuptiarum sacramentum. Hoc magnum est, ait Apostolus, & Dominus in Euangelio: Propter hoc relinquet homo patrem & matrem, & adha- rebit vxori suæ, & erunt duo in carne vna. Quid enim magis vnum, quam illi, qui- bus est vna caro, vna mensa, vnus torus, hæreditas vna: Honorabile coniugium (di- cit vas electionis) torus immaculatus. Hoc destruantur incestuosa coniugia, & legi- timorum hæredū digna progenies propagatur. Hæc sunt duodecim sacramenta, q̄ (nisi fallor) illæ duodecim cruces significant, quas in circuitu ecclesie videmus im- pressas. Sed iam dimittendus est stylus, quia & ingenij paupertas, & infirmitas carnis, quæ solito durius inundauit, vetant me aliquid longius scripsisse. Si conualere po- tuero, exequar quod cœpi, ad honorem illius, qui est benedictus in secula, Amen.

EIVSDEM BEATI PETRI DAMIANI SERMO SECVNDVS IN EADEM ECCLESIAE DEDICA- tione. Habetur eodem octauo Tomo Aloysij.

Pfal. 49.
Sacrificia
3. quibus
obligatur
Domino.

Triamola Deo sacrificium laudis, & redde Altissimo vota tua. Tria sunt principalia, & perfecta sacrificia, quæ reddere tenemur Do- mino. Sacrificium piæ contritionis, sacrificium iustæ operatio- nis, sacrificium laudis, vel iubilationis. Horum duo in præfenti sunt necessaria, tertium hic inchoat, & in futuro consummabi- tur. De primo dicitur: Sacrificium Deo spiritus contribulatus. De secundo: Sacrificate sacrificium iustitiæ: & alibi: Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ. De tertio: Beatus populus, qui scit iubilationem: item, Sacrificiū laudis honorificabit me. Primum sacrificium placat Deum, secundum delectat, ter- tium honorat.

Pfal. 50.
Pfal. 4.
Pfal. 88.
Pfal. 49.

Non curat Deus de his sacrificijs, nisi medullata sint, & saginata. Vnde ait Psal- mographus: Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea. In lege omnis adeps offerri iubetur, & holocaustum pingue laudatur. Caro enim macra, & sine pingue- dine, neque quandò assatur reddit odorem, neque quandò comeditur præstat sa- porem. Hæc autem pinguedo non corporis, sed spiritus, sed mentis intelligi de- bet. Pinguedo animæ, virtutes sunt. Hæc suauius redolent, hæc in Dei sacrificio Do- mino placent, & sine his nullum sacrificium est acceptabile. Hoc adipe pingues ce- rant illi, de quibus dicitur: Manducauerunt, & adorauerunt omnes pingues terræ: item quæ tres pueri in Daniele: Sicut in holocausto arietum, & taurorum, & sicut in millibus agnorum pinguium, sic fiat sacrificium nostrum. Vt ergò placeant hæc sa- crificia nostra Deo, pingua sint, & medullata.

Pfal. 21.
Dan. 3.

Primum sacrificiū.

Pfal. 38.
1. Cor. 4.
Apoc. 2.

Duo reli-
qua.

Tit. 2.

Pfal. 36.

1. Cor. 13.

Sacrificiū piæ contritionis exigit buryrum humilitatis, quæ in tribus consistit, sc. vt consideret homo, quàm imperfectum sit quod habet, & hoc respectu superiorū: vnde illud: Vt sciam, quid desit mihi. Deinde vt consideret, quia nil habet propriū: vnde Apostolus: Quid habes, quod non accepisti? Consideret etiam, quod nil habet in hac vita, quod perdere non possit, iuxta illud: Memento vnde excideris, & prima opera fac. Sacrificium iustæ operationis, exigit oleum discretionis, sacrificium lau- dis requirit balsamum deuotionis. Habent autem hæc sacrificia opposita sibi vitia, quasi ex latere venientia. Sacrificio contritionis opponitur absynthium indigna- tionis: sacrificio iustæ operationis, acetum confusionis: sacrificio laudis, venenum adulationis, siue detractionis. Offeramus igitur, dilectissimi, Domino piam contri- tionem in amaritudine interiori, & pœnitentia exteriori, vt sobriè, iustè, ac piè vi- uamus in hoc seculo: sobriè nobis, iustè proximo, piè Deo: sobriè in duobus, in cauè da voluptate, & curis huius vitæ: iustè in duobus, vt nemini noceamus, & cunctis pro- desse studeamus, iuxta illud: Declina à malo, & fac bonum: piè in duobus, vt scili- cet in præfenti viuat iustus ex fide, & in futuro æternam expectet beatitudinem. Vn- de Apostolus. Ex parte cognoscimus, & ex parte prophetamus, cum autem venerit quod perfectum est, euacuabitur quod ex parte est. Offeramus dignam laudem in cō- fessione oris, & deuotione cordis. Pia quippè cordis cōtritio nascitur ex recordatio- ne peccatorum, & timore futuri iudicij: iusta operatio, ex amore virtutis, & fiducia spei:

SURIUS

quæ
vener
RVITI
5

laus & iubilatio, ex affectu charitatis, & recordatione beneficiorum Dei.

Sunt autem tres recordationes peccati, prima afficiens & delectans, quæ mala est: secunda exasperans & pungitans, quæ vitilis est: tertia gloriosa, quæ perfectorum est. Afficiens est, quæ afficitur homo recogitans ad ollas carnum Aegyptiorum, quàm deliciosè & suauiter vixerit, & quàm arduum sit iter, quod aggressurus est. Recogitatio pungitans est, quândò remissus, quàm sordidè & flagitiosè vixerit, non vt ad priora redeat, sed vt dignè desinat, & coram se ea statuatur: vnde Dauid, Peccatum meum coram me est semper. Tertia recordatio, quæ dicitur gloriosa, est, quândò homo remeditans quis fuerit, & qua gratia de lacu miseræ, & de luto facis liberatus sit, gratias agit dicens: Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam: & cum Israëlitis de Aegypria seruitute liberatus, gratulabundè decantat dicens: Cæremus Domino, gloriosè enim honorificatus est, equum & ascensorem deiecit in mare. & cum Zacharia: Benedictus Dominus Deus Israël, quia uisitauit, & fecit redemptionem plebis suæ. Hæc sunt, quæ Deo offerre debemus.

Tenemur etiam ei reddere quæ fecimus vota, iuxta Prophetæ admonitionem: Vouete, & reddite Domino Deo vestro. Qui non reddit quod vouet, quasi Deum prouocat, & irridet. Reddendum est votum integrum & perfectum, quia aliter non satisfaceret Deo, qui votum nostrum, tanquàm proprium exigit debitum. Vnde & in lege dicitur, quòd bouem, & ouem, aure & cauda amputatis, voluntariè offerre possumus. Votum autem ex his solui non potest, quibus aliquid perfectionis deest. Recogitet igitur vnusquisque nostrum quid Domino vouerit, & satagat illud reddere. Abrenunciuimus seculo, monachi nomen suscepimus & habitum. Vouimus Domino continentiam, obedientiam, humilitatem, patientiam, secularium morum mutationem.

Prædicta tria vouerunt specialiter sancti, & reddiderunt. Audite quid dixerit, & quid fecerit Apostolus. Non sum, inquit, dignus vocari Apostolus, quia persecutus sum Ecclesiam Dei. Ecce pia contritio de recordatione peccati. Itèm, Bonum, inquit, certamen certavi, cursum consummaui, fidem seruauit, de reliquo reposita est mihi corona iustitiæ, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex. Ecce iusta operatio de fiducia spei. Itèm, Benedictus Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Ecce laus de beneficijs Dei. Vouit Dauid, & reddidit. Vota, inquit, mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius. Votum vouit Iacob, & reddidit. Si fuerit, inquit Dominus mecum, & custodierit me in via, per quam ego ambulo, & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad induendum, reuersusque fuero prosperè domum patris mei, erit mihi Dominus in Deum, & lapis iste, quem erexi in titulum, vocabitur domus Dei, cunctorumque, quæ dederis mihi, decimas offeram tibi. Ieptè Galaadites votum vouit, & reddidit. Domine, inquit, si tradideris filios Ammon in manus meas, quicumque primus egressus fuerit de foribus domus meæ, mihi que occurrerit reuertenti cum pace à filijs Ammon, cum in holocaustum offeram Domino. Transiitque Ieptè ad filios Ammon, vt pugnaret contra eos, quos tradidit Dominus in manu eius. Reuertenti autem in Maspha domum suam, occurrit vnigenita filia sua cum tympanis & choris: non enim habebat alios liberos. Qua visa, scidit vestimenta sua, & ait: Heu me, filia mi, decepisti me, & ipsa decepta es. Aperui enim os meum ad Dominum, & aliud facere non potero. Et fecit de ea, sicut vouerat. Ipsum vnigenitum Dei Filium iurasse Patri, ac vouisse scimus, attestante Psalmista, qui ait. Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Iacob: scilicet sacramentum religionis in passione suæ carnis pro salute generis humani expleret. Faciamus & nos similiter, & vota, quæ vouimus, integrè persoluamus. Quod ipse præstare dignetur, qui cum Patre & Spiritu sancto uiuit & regnat Deus per omnia secula seculorum, Amen.

Tres peccati recordationes. Exod. 16.

Psal. 50.

Psal. 113.

Exod. 15.

Luc. 1.

Vota facta Deo reddenda. Psal. 75.

Leuit. 22.

Tria vota monastica

1. Cor. 15.

2. Tim. 4.

2. Cor. 1.

Psal. 115.

Gen. 28.

Iudic. 11.

Si vnigenitus Dei Filius votum fecit, & reddidit, quare etiam nos quæ vouimus, non integrè persoluimus? Psal. 131.